Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (голям състав)

26 юли 2017 година*

„Обжалване — Обща външна политика и политика на сигурност — Борба с тероризма — Ограничителни мерки, насочени срещу някои лица и образувания — Замразяване на средства — Обща позиция 2001/931/ОВППС — Член 1, параграфи 4 и 6 — Регламент (ЕО) № 2580/2001 — Член 2, параграф 3 — Оставяне на организация в списъка на лицата, групите и образуванията, участващи в терористични действия — Условия — Факти, на които се основават решенията за замразяване на средства — Решение на компетентен орган — Задължение за мотивиране“

По дело C-599/14 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 19 декември 2014 г.,

Съвет на Европейския съюз, за който се явяват E. Finnegan, G. Étienne и B. Driessen, в качеството на представители,

жалбоподател,

подпомаган от

Френска република, за която се явяват G. de Bergues, F. Fize, D. Colas и B. Fodda, в качеството на представители,

встъпила страна в производството по обжалване,

като другите страни в производството са:

Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE), установена в Хернинг (Дания), за която се явяват T. Buruma и A. M. van Eik, advocaten,

жалбоподател в първоинстанционното производство

Кралство Нидерландия, за което се явяват K. Bulterman и J. Langer, в качеството на представители,

Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, за което се явяват S. Brandon, C. Crane, J. Kraehling и V. Kaye, в качеството на представители, подпомагани от M. Gray, barrister,

* Език на производството: английски.

Европейска комисия, за която се явяват D. Gauci и F. Castillo de la Torre, в качеството на представители,

встъпили страни в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (голям състав),

състоящ се от: K. Lenaerts, председател, A. Tizzano, заместник-председател, L. Bay Larsen, T. von Danwitz (докладчик), J. L. da Cruz Vilaça и M. Vilaras, председатели на състави, J. Malenovský, E. Levits, J.-C. Bonichot, Ал. Арабаджиев, C. Vajda, S. Rodin, F. Biltgen, K. Jürimäe и C. Lycourgos, съдии,

генерален адвокат: E. Sharpston,

секретар: V. Giacobbo-Peyronnel, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 3 май 2016 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 22 септември 2016 г.,

постанови настоящото

Решение

1 С жалбата си Съветът на Европейския съюз моли да се отмени решение на Общия съд на Европейския съюз от 16 октомври 2014 г., LTTE/Съвет (T-208/11 и T-508/11, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“, EU:T:2014:885), с което Общият съд е отменил:

— Регламент за изпълнение (ЕС) № 83/2011 на Съвета от 31 януари 2011 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) № 610/2010 (ОВ L 28, 2011 г., стр. 14),

— Регламент за изпълнение (ЕС) № 687/2011 на Съвета от 18 юли 2011 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на регламенти за изпълнение (ЕС) № 610/2010 и (ЕС) № 83/2011 (ОВ L 188, 2011 г., стр. 2),

— Регламент за изпълнение (ЕС) № 1375/2011 на Съвета от 22 декември 2011 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 2580/2011 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) № 687/2011 (ОВ L 343, 2011 г., стр. 10),

— Регламент за изпълнение (ЕС) № 542/2012 на Съвета от 25 юни 2012 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) № 1375/2011 (ОВ L 165, 2012 г., стр. 12),

— Регламент за изпълнение (ЕС) № 1169/2012 на Съвета от 10 декември 2012 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) № 542/2012 (ОВ L 337, 2012 г., стр. 2),

— Регламент за изпълнение (ЕС) № 714/2013 на Съвета от 25 юли 2013 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) № 1169/2012 (ОВ L 201, 2013 г., стр. 10),

— Регламент за изпълнение (ЕС) № 125/2014 на Съвета от 10 февруари 2014 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания и за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) № 714/2013 (ОВ L 40, 2014 г., стр. 9) и

— Регламент за изпълнение (ЕС) № 790/2014 на Съвета от 22 юли 2014 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) № 125/2014 (ОВ L 217, 2014 г., стр. 1)

(наричани по-нататък общо „спорните актове“) в частите им, отнасящи се до Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) (Тигри за освобождение на Тамил Еелам „LTTE“).

Правна уредба

Резолюция 1373 (2001) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации

2 На 28 септември 2001 г. Съветът за сигурност на Организацията на обединените нации приема Резолюция 1373 (2001) за установяване на стратегии за борба с тероризма с всички средства, и по-конкретно за борба с неговото финансиране. Параграф 1, буква c) от тази резолюция предвижда по-специално че всички държави замразяват незабавно средствата и другите финансови активи или икономически ресурси на лицата, които извършват или възнамеряват да извършат терористични действия, или подпомагат или участват в такива действия, на образуванията, притежавани или контролирани от такива лица, и на лицата и образуванията, действащи от името или под ръководството на такива лица и образувания.

3 Посочената резолюция не съдържа списък на лицата, спрямо които трябва да се прилагат тези ограничителни мерки.

Правото на Съюза

Обща позиция 2001/931/ОВППС

4 В изпълнение на посочената Резолюция 1373 (2001) на 27 декември 2001 г. Съветът приема Обща позиция 2001/931/ОВППС за прилагането на специални мерки за борба с тероризма (ОВ L 344, 2001 г., стр. 93; Специално издание на български език, 2007 г., глава 18, том 1, стр. 179).

5 Член 1 от тази Обща позиция гласи:

„1. Настоящата обща позиция се прилага в съответствие с разпоредбите на следващите членове към лицата, групите и [образуванията], участващи в извършването на терористични действия [и] изброени в приложението.

[…]

4. Списъкът в приложението се изготвя на базата на прецизна информация или материал в съответното дело, [от които е видно], че е взето решение от компетентните органи по отношение на засегнатите лица, групи или обр[а]зувания, независимо дали [то е решение, основано на сериозни и достоверни доказателства или улики, за] възбуждането на разследвания или преследване […] на терористично действие, опит да се извърши, участ[ие в] или подпомог[ане на] такова действие […] или [е] присъда за такива [деяния]. Лицата, групите или [образуванията], определени от Съвета за сигурност на Обединените нации като свързани с тероризма или срещу които е разпоредено налагането на санкции, могат да бъдат включени в този списък.

За целите на настоящия параграф „компетент[ен орган]“ означава съдеб[ен орган, или ако съдебните органи не са компетентни] в областта, попадаща в обхвата на настоящия параграф, [еквивалентен на тях орган] в тази област.

[…]

6. Имената на лицата и образуванията в списъка от приложението се преглеждат през определени интервали от време и поне веднъж на всеки шест месеца, за да се гарантира, че съществуват основания да бъдат [оставени] в списъка“.

Регламент (ЕО) № 2580/2001

6 Като счита, че за прилагането на общностно равнище на мерките, описани в Обща позиция 2001/931, е необходим регламент, Съветът приема Регламент (ЕО) № 2580/2001 от 27 декември 2001 година относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания (ОВ L 344, 2001 г., стр. 70; Специално издание на български език, 2007 г., глава 18, том 1, стр. 169).

7 Член 2 от този регламент предвижда:

„1. Освен ако [е налице изключение] по смисъла на членове 5 и 6:

а) всички средства, други финансови активи и икономически [ресурси], принадлежащи на или притежавани, или държани от физическо или юридическо лице, група или образувание в списъка по смисъла на параграф 3, се замразяват;

б) не се предоставят средствата, другите финансови активи и икономически [ресурси], пряко или непряко, на или в полза на физическо или юридическо лице, група или [образувание] в списъка, посочен в параграф 3.

2. Освен ако [е налице изключение] по смисъла на членове 5 и 6, се забранява предоставянето на финансовите услуги на или в полза на физическо или юридическо лице, група или образувание в списъка по смисъла на параграф 3.

3. Съветът, действащ единодушно, създава, преглежда и изменя списъка на лицата, групите или [образуванията], към които се прилага настоящият регламент, в съответствие с разпоредбите на член 1, параграфи 4, 5 и 6 от Обща позиция 2001/931/ОВППС; този списък съдържа:

i) физическите лица, извършващи или които възнамеряват да извършат, участват или подпомагат възлагането на какъвто и да е терористичен акт;

ii) юридическите лица, групите или образувания[та], [които извършват,] [правят опит] да извършат, участват или [улесняват извършването] на терористичен акт;

iii) юридическите лица, групите или образуванията, притежавани или контролирани от едно или повече физически или юридически лица, групи или образувания по смисъла на i) и ii); или

iv) физическите лица, юридическите лица, групите или образуванията, които действат от името на или под управлението на едно или повече физически или юридически лица, групи или образувания по смисъла на i) и ii)“.

Обстоятелствата по спора и спорните актове

8 На 29 май 2006 г. Съветът приема Решение 2006/379/ЕО за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 и за отмяна на Решение 2005/930/ЕО (ОВ L 144, 2006 г., стр. 21; Специално издание на български език, 2007 г., глава 18, том 5, стр. 97). С това решение Съветът включва LTTE в списъка по член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 (наричан по-нататък „спорният списък“).

9 LTTE са оставени в този списък с последващите актове на Съвета, и по-специално със спорните актове.

10 В изложенията на мотивите към тези актове Съветът описва LTTE като терористична група и посочва редица терористични актове, които LTTE били извършили, считано от 2005 г. Той приема, че „макар неотдавнашното военно поражение на LTTE да е отслабило значително структурите ѝ, тази организация вероятно възнамерява да продължи терористичните си нападения в Шри Ланка“. Освен това Съветът споменава по-специално две решения на Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия от 2001 г. за забрана LTTE и за замразяване на средствата им (наричани по-нататък общо „решенията на Обединеното кралство“), както и решение за забрана на LTTE, взето от индийските власти през 1992 г., което било потвърдено през 2004 г. (наричано по-нататък „решението на индийските власти“). Като констатира във връзка с решенията на Обединеното кралство и само в мотивите на Регламент за изпълнение № 790/2014 във връзка с решението на индийските власти, че те редовно се преразглеждат и подлежат на преразглеждане и обжалване, Съветът приема, че тези решения са приети от „компетентни органи“ по смисъла на член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931. Накрая Съветът констатира, че посочените решения са все още в сила и че продължават да важат основанията за включването на LTTE в спорния списък.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

11 На 11 април 2011 г. LTTE подават в секретариата на Общия съд жалба, регистрирана под номер T-208/11, с която искат Регламент за изпълнение № 83/2011 да бъде отменен в отнасящата се до тях част.

12 На 28 септември 2011 г. LTTE подават в секретариата на Общия съд, а на 19 октомври 2011 г. отстраняват нередовностите на жалба, регистрирана под номер T-508/11, с която искат Регламент за изпълнение № 687/2011 да бъде отменен в отнасящата се до тях част.

13 Тъй като в хода на производството Съветът приема Регламенти № 1375/2011, № 542/2012, № 1169/2012, № 714/2013, № 125/2014 и № 790/2014, които отменят и заменят съответните предходни регламенти за изпълнение, LTTE правят няколко последователни изменения на първоначалните си искания, като включват в предмета на жалбата и тези регламенти в отнасящите се до тях части.

14 В подкрепа на исканията си LTTE изтъкват по същество седем основания, шест от които са общи за дела T-208/11 и T-508/11, а седмото е специфично за дело T-508/11. Шестте общи за двете дела основания са, първо, неприложимост на Регламент № 2580/2001 към конфликта между LTTE и правителството на Шри Ланка, второ, неправилно определяне на LTTE като терористична организация по смисъла на член 1, параграф 3 от Обща позиция 2001/931, трето, липса на решение, взето от компетентен орган, четвърто, липса на преразглеждане, каквото изисква член 1, параграф 6 от Обща позиция 2001/931, пето, неизпълнение на задължението за мотивиране, и шесто, нарушение на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита на организацията жалбоподател. Седмото основание, изтъкнато само по дело T-508/11, е нарушение на принципите на пропорционалност и на субсидиарност.

15 Общия съд приема, че първото от тези основания не е налице, но са налице основания от четвърто до шесто, както и частично — третото основание, поради което отменя спорните актове в частите, отнасящи се до LTTE.

Исканията на страните и производството пред Съда

16 Съветът иска от Съда:

— да отмени обжалваното съдебно решение,

— да се произнесе окончателно по въпросите, предмет на жалбата пред него, и да отхвърли жалбите на LTTE срещу спорните актове, и

— да осъди LTTE да заплатят съдебните разноски, направени от Съвета в производството пред първата инстанция и в настоящото производство по обжалване.

17 LTTE искат от Съда:

— да отхвърли жалбата на Съвета,

— да потвърди обжалваното съдебно решение,

— да осъди Съвета да заплати съдебните разноски в настоящото производство по обжалване и да потвърди обжалваното съдебно решение в частта, с която Съветът е осъден да заплати съдебните разноски, направени в производство пред Общия съд.

18 Френската република, Кралство Нидерландия, Обединеното кралство и Европейската комисия встъпват в подкрепа на исканията на Съвета.

По жалбата

По първото основание

Доводи на страните

19 Първото основание, което Съветът изтъква, подкрепян от Обединеното кралство, е, че в точки 141 и 146—148 от обжалваното съдебно решение Общият съд е приел, че в изложенията на мотивите Съветът е трябвало да покаже, че е проверил, че в индийския правен ред правото на защита и правото на ефективна съдебна защита са гарантирани в същата степен както на равнището на Европейския съюз. Макар да признава, че е длъжен да провери дали тези права са гарантирани, когато, както в случая, се основава на решение на орган на трета държава, Съветът изтъква, че Обща позиция 2001/931 не го задължава да включи мотиви относно тази проверка.

20 Съветът счита, че дори да е длъжен да докаже, че прилаганите в трета държава процедури предоставят гаранции за правото на защита и правото на ефективна съдебна защита, които са равностойни на предвидените от правото на Съюза, не може да бъде упрекван за това, че го е направил в писмената си защита вместо в изложенията на мотивите към спорните актове. Доколкото третата държава можела да приеме за намеса във вътрешните ѝ работи направен в тези изложения на мотивите коментар, че правото на защита и правото на ефективна съдебна защита се спазват или не се спазват, излагането на мотиви, каквито изисква Общият съд, щяло да е пречка за Съвета да се основава на решенията на трети държави. Положението щяло да е различно, ако Съветът има право да изложи становището си относно правната система на съответната трета държава в писмените си изявления пред съдилищата на Съюза, където същото щяло да е в известна степен поверително.

21 LTTE оспорват тези доводи.

Съображения на Съда

22 С оглед на произнасянето по това основание е важно най-напред да се констатира, че точки 125—136 от обжалваното съдебно решение Общият съд правилно тълкува понятието „компетентен орган“ по смисъла на член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931 в смисъл, че то обхваща не само органите на държавите членки, но по принцип може да обхване и органите на трети държави.

23 Всъщност това тълкуване, което впрочем не се критикува от страните в настоящото производство по обжалване, е оправдано, от една страна, с оглед на текста на член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931, където не се посочва, че „компетентни органи“ са само органите на държавите членки, и от друга страна, с оглед на целта на тази обща позиция, приета в изпълнение на Резолюция 1373(2001) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации, която от своя страна има за цел засилване на борбата с тероризма на международно равнище чрез системно тясно сътрудничество на всички държави.

24 Правилно е и това, което Общият съд по същество приема в точка 139 от обжалваното съдебно решение, а именно че преди да се основе на решение на орган на трета държава, Съветът е длъжен да провери дали това решение е прието при спазване на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита.

25 Всъщност Съдът многократно е посочвал, че при приемането на ограничителни мерки Съветът е длъжен да спазва основните права, които са неделима част от правния ред на Съюза и включват по-специално правото на защита и правото на ефективна съдебна защита (вж. в този смисъл

решения от 18 юли 2013 г., Комисия и др./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P и C-595/10 P, EU:C:2013:518, т. 97 и 98, както и от 28 ноември 2013 г., Съвет/Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, т. 65 и 66).

26 В това отношение необходимостта от извършване на описаната в точка 24 от настоящото решение проверка, която необходимост Съветът изрично признава в настоящото производство, произтича по-специално от целта на изискването, предвидено в член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931, а именно че първоначалното включване на лице или образувание в спорния списък трябва да се основава на решение, взето от компетентен орган. Всъщност с това изискване се цели да бъдат защитени съответните лица и образувания, като се гарантира, че първоначалното им включване в този списък ще се извърши само въз основа на достатъчно солидни факти (вж. в този смисъл решение от 15 ноември 2012 г., Al-Aqsa/Съвет и Нидерландия/Al-Aqsa, C-539/10 P и C-550/10 P, EU:C:2012:711, т. 68). Тази цел може обаче да бъде постигната само ако решенията на третите държави, на които Съветът се основава при първоначалното включване на лица или образувания в посочения списък, са приети при спазване на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита.

27 Впрочем този извод се подкрепя от точка 4 от документа, озаглавен „Working methods of the Working Party on implementation of Common Position 2001/931 on the application of specific measures to combat terrorism“ (Работни методи на работната група за изпълнението на Обща позиция 2001/931 за прилагане на специални мерки за борба с тероризма) и представляващ приложение II към документ 10826/1/07 REV 1 на Съвета от 28 юни 2007 г., от която е видно, че когато включва лице или образувание в спорния списък по предложение на трета държава, Съветът проверява дали това предложение зачита правата на човека, и по-специално правото на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес.

28 Доколкото Съветът оспорва необходимостта от посочване в изложенията на мотивите към спорните актове на съображения, от които да е видно, че той проверил дали решението на индийските власти е взето при спазване на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита, следва да се припомни, че извършената от Общия съд преценка относно това дали мотивите са достатъчни или не подлежи на контрол от Съда в производството по обжалване (решение от 18 юли 2013 г., Комисия и др./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P и C-595/10 P, EU:C:2013:518, т. 140 и цитираната съдебна практика).

29 Задължението за мотивиране на акт с неблагоприятни последици, което произтича от принципа на зачитане на правото на защита, има за цел, от една страна, да предостави на заинтересованото лице достатъчно данни, за да установи дали актът е обоснован, или евентуално страда от порок, който позволява да се оспори валидността му пред съда на Съюза, и от друга страна, да позволи на последния да упражни контрол за законосъобразността на този акт (решения от 18 февруари 2016 г., Съвет/Bank Mellat, C-176/13 P, EU:C:2016:96, т. 74 и от 21 април 2016 г., Съвет/Bank Saderat Iran, C-200/13 P, EU:C:2016:284, т. 70).

30 Така при всяко положение в мотивите на такъв акт трябва да са изложени фактите и правните съображения със съществено значение за смисъла на този акт (вж. в този смисъл решения от 11 януари 2007 г., Technische Glaswerke Ilmenau/Комисия, C-404/04 P, непубликувано, EU:C:2007:6, т. 30, от 1 юли 2008 г., Chronopost и La Poste/UFEX и др., C-341/06 P и C-342/06 P, EU:C:2008:375, т. 96 и от 10 юли 2008 г., Bertelsmann и Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, т. 169).

31 Предвид посочената в точка 26 от настоящото решение цел на изискването първоначалното включване на лице или образувание в спорния списък да се основава на решение на компетентен орган, следва да се приеме, че когато при включването Съветът се основава на решение на трета държава, гаранцията, че това решение е взето при спазване на правото на защита и на правото

на ефективна съдебна защита, е от съществено значение за смисъла на това включване и на последващите решения за замразяване на средства. Следователно изложенията на мотивите към тези решения трябва да сочат, че Съветът е проверил дали тези права са спазени.

32 Този извод не се разколебава от доводите на Съвета, изложени в точка 20 от настоящото решение.

33 Всъщност целта на задължението за мотивиране е да позволи на съответното лице да реши, като разполага с цялата необходима информация, дали има смисъл да сезира компетентния съд (вж. в този смисъл решения от 4 юни 2013 г., ZZ, C-300/11, EU:C:2013:363, т. 53 и от 18 юли 2013 г., Комисия и др./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P и C-595/10 P, EU:C:2013:518, т. 100). За целта е достатъчно в изложението на мотивите към решение за замразяване на средства Съветът да изложи накратко причините, поради които счита, че решението на третата държава, на което възнамерява да се основе, е взето при спазване на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита.

34 Тъй като Съветът може да се основе само на решение на трета държава, зачитащо правото на защита и правото на ефективна съдебна защита, мотиви като посочените в предходната точка не биха могли да представляват намеса във вътрешните работи на съответната трета държава.

35 Освен това, като се има предвид цитираната в точка 33 от настоящото решение съдебна практика, доводът на Съвета, че трябва да му се даде право да изложи съображенията си относно правната система на съответната трета държава не в изложенията на мотивите към решенията за замразяване на средства, а в писмените си изявления пред съдилищата на Съюза, също не може да бъде приет.

36 В случая, както посочва Общият съд в точки 141 и 145 от обжалваното съдебно решение, в изложенията на мотивите към Регламенти за изпълнение № 83/2011, № 687/2011, № 1375/2011, № 542/2012, № 1169/2012, № 714/2013 и № 125/2014 само се констатира, че през 1992 г. индийското правителство е забранило LTTE на основание на Unlawful Activities Act 1967 (Закон за незаконосъобразните дейности от 1967 г.) и впоследствие ги е включило в списъка на терористичните организации в приложението към Unlawful Activities Prevention (Amendment) Act 2004 (Закон (изменение) за предотвратяване на незаконосъобразните дейности от 2004 г.). В изложението на мотивите към Регламент за изпълнение № 790/2014 тази констатация просто е допълнена, като е посочено, че раздели 36 и 37 от Unlawful Activities Act 1967 съдържат разпоредби относно обжалването по съдебен и административен ред на индийския списък и че решението за забрана на LTTE като незаконна организация периодично се преразглежда от министъра на вътрешните работи на Индия, че за последно същият е преразгледан на 14 май 2012 г. и че, след преразглеждане от съда, създаден със Закона за незаконосъобразните дейности от 1967 г., на 11 декември 2012 г. министърът на вътрешните работи на Индия е потвърдил, че LTTE са организация, участваща в терористични актове.

37 Нито в Регламенти за изпълнение № 83/2011, № 687/2011, № 1375/2011, № 542/2012, № 1169/2012, № 714/2013 и № 125/2014, нито в Регламент за изпълнение № 790/2014 е посочено каквото и да било обстоятелство, позволяващо да се приеме, че Съветът е проверил дали решението на индийските власти е прието при спазване на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита. Ето защо мотивите към тези регламенти не позволяват да се установи дали Съветът е изпълнил задължението си да извърши такава проверка.

38 Следователно Общият съд правилно е приел, по-специално в точки 142, 146, 147 и 149 от обжалваното съдебно решение, че спорните актове не са достатъчно мотивирани.

39 Ето защо следва да се приеме, че първото посочено в жалбата основание за отмяна не е налице.

По второто основание

Доводи на страните

40 Второто изтъкнато от Съвета основание, което е насочено по-специално срещу точки 173, 175, 186—189, 198, 202—204, 212, 213 и 225 от обжалваното съдебно решение, е от една страна, че това решение изхожда от погрешното схващане, че Съветът редовно трябва да излага нови основания, за да остави LTTE в спорния списък. След като националните решения, които са обосновали първоначалното включване на LTTE в този списък, не са отменени или оттеглени и не са налице други обстоятелства в полза на изключването на LTTE от посочения списък, Съветът имал право да ги остави в него на основание единствено на националните решения, които са обосновали първоначалното включване на организацията в този списък.

41 От друга страна, Съветът поддържа, че Общият съд неправилно е приел, че при периодичното преразглеждане не може да се използва информация от общодостъпни източници. Съветът счита, че за целта трябва да може да се основе на доказателства, различни от национални решения, ако след първоначалното включване на лице или образувание в спорния списък не е прието никакво национално решение. Съображенията на Общия съд противоречали на целта на Обща позиция 2001/931 за борба с тероризма.

42 Комисията и държавите членки, които са страни в производството пред Съда, подкрепят доводите на Съвета, като подчертават по-специално разграничението, което провежда Обща позиция 2001/931 между, от една страна, първоначалното включване на образувание в спорния списък, предвидено в член 1, параграф 4 от тази Обща позиция, и от друга страна, последващите преразглеждания, предвидени в член 1, параграф 6 от същата.

43 За разлика от тях LTTE считат, че Общият съд правилно е приел, че ако Съветът трябва да изложи нови основания за оставянето им в спорния списък, тези основания трябва да са установени от национални решения по смисъла на член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931, а не чрез пресата или интернет. Твърдението на Съвета, че може да използва общодостъпна информация, за да мотивира оставянето в спорния списък, противоречало на двустепенната система, установена с Обща позиция 2001/931 и решение от 15 ноември 2012 г., Al-Aqsa/Съвет и Нидерландия/Al-Aqsa (C-539/10 P и C-550/10 P, EU:C:2012:711).

Съображения на Съда

44 Второто основание на жалбата се отнася до това при какви условия Съветът може да остави лице или образувание в спорния списък при преразглеждането на този списък, което е длъжен да направи съгласно член 1, параграф 6 от Обща позиция 2001/931. За да се определи кои са тези условия, следва да се тълкува член 1, параграф 6 от Обща позиция 2001/931, като се има предвид по-специално как той се съотнася с член 1, параграф 4 от същата, уреждащ условията за първоначалното включване на съответното лице или образувание в посочения списък.

45 Съдът е отбелязал във връзка с първоначални решения за замразяване на средства, че в текста на член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931 става дума за решение, взето от национален орган, и този член изисква наличие на прецизна информация или документи от преписка, от които е видно, че е взето такова решение. Целта на това изискване е да се гарантира, че ако Съюзът не разполага със способи, позволяващи самият той да проведе разследване относно участието на дадено лице или образувание в терористични актове, решението на Съвета за включване на лицето или образуванието в спорния списък ще бъде основано на достатъчно факти, позволяващи му да заключи, че ако не се вземат блокиращи мерки, е налице опасност

това лице или образувание да продължи да участва в терористична дейност (вж. в този смисъл решение от 15 ноември 2012 г., Al-Aqsa/Съвет и Нидерландия/Al-Aqsa, C-539/10 P и C-550/10 P, EU:C:2012:711, т. 69, 79 и 81).

46 Що се отнася обаче до последващите решения за замразяване на средства, от практиката на Съда следва, че въпросът, който е от значение при преценката дали дадено лице или образувание трябва да остане в спорния списък, е дали от момента на включването на това лице или образувание в посочения списък или от момента на последното преразглеждане фактическото положение се е променило така, че вече не позволява да се направи същият извод за участието на лицето или образуванието в терористична дейност (решение от 15 ноември 2012 г., Al-Aqsa/Съвет и Нидерландия/Al-Aqsa, C-539/10 P и C-550/10 P, EU:C:2012:711, т. 82).

47 В случая в точки 173 и 202 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че съдържащият се в изложенията на мотивите към спорните актове списък на терористичните актове, които LTTE били извършили, считано от 2005 г., е бил от определящо значение, за да се продължи от Съвета замразяването на средствата на LTTE. В точки 187 и 204 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че всеки нов терористичен акт, който Съветът посочва в мотивите си при преразглеждане в съответствие с член 1, параграф 6 от Обща позиция 2001/931, трябва да е бил разгледан от компетентен национален орган и този орган да е се е произнесъл с решение във връзка с този акт. При това положение, след като констатира, по-специално в точки 186 и 207 от обжалваното съдебно решение, че Съветът е основал твърденията си за терористични актове, извършени от LTTE, считано от 2005 г., не на такива решения, а на информация, която е получил от пресата и интернет, Общият съд отменя спорните актове.

– По първата част на второто основание

48 Първата част на второто посочено от Съвета основание е, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че Съветът редовно трябва да посочва нови основания, за да остави LTTE в спорния списък, и че при липса на доказателства в полза на изключването на тази организация от списъка, не може да я остави в него, основавайки се единствено на националните решения, които са обосновали първоначалното ѝ включване в списъка.

49 При разглеждане на първото основание беше установено, че Общият съд правилно е приел, че спорните актове са недостатъчно мотивирани, що се отнася до наличието на гаранция, че решението на индийските власти е взето при спазване на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита. Ето защо първата част на второто основание е безпредметна, що се отнася до решението на индийските власти.

50 Доколкото първата част на второто основание на жалбата се отнася до решенията на Обединеното кралство, следва да се констатира, че както следва по-специално от точка 196 от обжалваното съдебно решение, Общият съд приема, най-малкото имплицитно, че тези решения сами по себе си не са достатъчно основание за оставяне на LTTE в спорния списък.

51 В това отношение е важно да се припомни, че от цитираната в точка 46 от настоящото решение съдебна практика следва, че при преразглеждане по член 1, параграф 6 от Обща позиция 2001/931 Съветът може да остави съответното лице или образувание в спорния списък, ако стигне до извода, че рискът от участие на това лице или образувание в терористична дейност, обосновал първоначалното включване в този списък, продължава да е налице. Така оставянето на дадено лице или образувание в спорния списък по същество е продължение на първоначалното включване.

52 Когато се проверява дали продължава да е налице риск от участие на съответното лице или образувание в терористична дейност, трябва надлежно да се вземе предвид каква е участта на националното решение, обосновало първоначалното включване на това лице или образувание в спорния списък, и по-специално дали това национално решение е отменено или оттеглено поради наличието на нови факти или доказателства или поради промяна на преценката на компетентния национален орган.

53 Като се има предвид това уточнение, в случая се поставя въпросът дали фактът, че националното решение, обосновало първоначалното включване в спорния списък, продължава да е в сила, може сам по себе си да е достатъчен за оставянето на съответното лице или образувание в този списък.

54 В това отношение, ако в светлината на изтеклото време и с оглед на промяната на обстоятелствата в конкретния случай, фактът, че националното решение, обосновало първоначалното включване, продължава да е в сила, сам по себе си вече не позволява да се направи извод, че продължава да е налице риск от участие на съответното лице или образувание в терористична дейност, Съветът е длъжен, за да остави лицето или образуването в посочения списък, да се основе на актуализирана преценка на положението и да отчете по-нови факти, които сочат, че този риск продължава да е налице (вж. по аналогия решение от 18 юли 2013 г., Комисия и др./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P и C-595/10 P, EU:C:2013:518, т. 156).

55 В случая е изтекъл значителен период от време между приемането през 2001 г. на решенията на Обединеното кралство, на които е основано първоначалното включване на LTTE в спорния списък, това включване, което е извършено през 2006 г., и приемането на спорните актове през 2011—2014 г. Освен това, както споменава Съветът в изложенията на мотивите към спорните актове, LTTE са претърпели военно поражение, за което шриланкските власти са съобщили през май 2009 г. и което значително е отслабило тази организация. Ето защо Съветът е бил длъжен да основе оставянето на LTTE в този списък на по-нови доказателства, установяващи, че продължава да е налице риск от участие на LTTE в терористична дейност. При това положение, противно на поддържаното от Съвета, Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, най-малкото имплицитно, че сами по себе си решенията на Обединеното кралство не са достатъчно основание за приемане на спорните актове.

56 Ето защо следва да се приеме, че не е налице първата част на второто посочено в жалбата основание за отмяна.

– По втората част на второто основание

57 Във връзка с втората част от второто основание на жалбата Съветът поддържа, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, по-специално в точки 187—189, 202—204 и 225 от обжалваното съдебно решение, че за да остави лице или образувание в спорния списък, Съветът трябва да се основе единствено на факти, посочени в решения на компетентни национални органи, и че като се е основал в конкретния случай на информация, получена от пресата и от интернет, Съветът е нарушил както член 1 от Обща позиция 2001/931, така и задължението си за мотивиране.

58 Що се отнася, на първо място, до член 1 от Обща позиция 2001/931, най-напред следва да се отбележи, че този член провежда разграничение между предвиденото в параграф 4 от него първоначално включване на лице или образувание в спорния списък, от една страна, и предвиденото в параграф 6 от него оставяне в този списък на вече включено в същия лице или образувание, от друга страна.

59 Съгласно член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931, първоначалното включване на лице или образувание в спорния списък предполага наличие на национално решение на компетентен орган или решение на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации за налагане на санкция.

60 Такова условие обаче не е предвидено в член 1, параграф 6 от тази Обща позиция, според който „имената на лицата и образуванията в списъка от приложението се преглеждат през определени интервали от време и поне веднъж на всеки шест месеца, за да се гарантира, че съществуват основания да бъдат [оставени] в списъка“.

61 Както беше посочено в точка 51 от настоящото решение, това разграничение се обяснява с обстоятелството, че оставянето на лице или образувание в спорния списък е по същество продължение на първоначалното вписване и при това положение предполага, че продължава да е налице рискът от участие на съответното лице или образувание в терористична дейност, който първоначално е констатиран от Съвета въз основа на националното решение, послужило като основание за първоначалното включване.

62 Така, макар да изисква списъкът да се „преглежда“ от Съвета поне веднъж на шест месеца, за да се гарантира, че „оставянето“ на лице или образувание, което вече е включено в посочения списък въз основа на взето от компетентен орган национално решение, продължава да е обосновано, член 1, параграф 6 от Обща позиция 2001/931 не изисква всеки нов факт, на който се позовава Съветът, да е установен с национално решение, взето от компетентен орган след решението, което е основание за първоначалното включване. Като поставя такова изискване, Общият съд прилага условието за наличие на такова решение, което е предвидено в член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931 единствено за първоначалното включване на лице или образувание в посочения списък, към преразглежданията, които Съветът е длъжен да извършва съгласно член 1, параграф 6 от тази Обща позиция. По този начин Общият съд не се съобразява с разграничението между решението за първоначално включване на лице или образувание в спорния списък и последващото решение за оставяне на съответното лице или образувание в този списък.

63 По-нататък следва да се констатира, че възприетото от Общия съд тълкуване на член 1 от Обща позиция 2001/931 изхожда, поне имплицитно, от схващането, че или компетентните национални органи редовно приемат решения, на които Съветът може да се основе при преразглежданията, които е длъжен да прави съгласно член 1, параграф 6 от Обща позиция 2001/931, или Съветът разполага с възможността при нужда да поиска от тези органи да приемат такива решения.

64 Това схващане обаче не намира никаква опора в правото на Съюза.

65 В това отношение следва да се уточни, от една страна, че посоченото от Общия съд в точки 210 и 211 от обжалваното съдебно решение обстоятелство, че държавите членки уведомяват Съвета за решенията, взети от техните компетентни органи, и му изпращат тези решения, не означава, че тези органи са длъжни редовно, или най-малкото при нужда, да приемат решения, на които да се основе преразглеждането.

66 От друга страна, противно на това, което Общият съд приема в точка 213 от обжалваното съдебно решение, при липсата на каквото и да било конкретно основание в рамките на системата на ограничителни мерки, въведена с Обща позиция 2001/931, принципът на лоялно сътрудничество, закрепен в член 4, параграф 3 ДЕС, не овластява Съвета да задължава компетентните органи на държавите членки при нужда да приемат национални решения, на които да може да се основе преразглеждането, което Съветът е длъжен да прави съгласно член 1, параграф 6 от тази обща позиция.

67 Напротив, следва да се посочи, че тази система не предвижда механизъм, който би позволил на Съвета при нужда да разполага с национални решения, взети след първоначалното включване на лицето или образуванието в спорния списък, за да може да извърши, както го задължава член 1, параграф 6 от посочената обща позиция, преразглеждане, при което да провери дали продължава да е налице риск от участие на това лице или образувание в терористична дейност. При липсата на такъв механизъм не може да се приеме, че тази система изисква от Съвета да извършва преразглеждането единствено въз основа на такива национални решения, тъй като това неоснователно би ограничило способите, с които Съветът разполага за целта.

68 Накрая следва да се констатира, че противно на това, което Общият съд приема, по-специално в точки 187 и 210 от обжалваното съдебно решение, даденото от него тълкуване на член 1 от Обща позиция 2001/931 не се оправдава и от необходимостта да се защитят съответните лица или образувания.

69 В това отношение е важно да се отбележи, че що се отнася до първоначалното включване в спорния списък, съответното лице или образувание е защитено по-специално чрез възможността да оспори както националните решения, въз основа на които е включено в списъка, пред националните съдилища, така и самото включване пред съдилищата на Съюза.

70 Що се отнася до последващите решения за замразяване на средства, съответното лице или образувание е защитено по-специално чрез възможността да ги обжалва пред съда на Съюза. Последният е длъжен да провери по-конкретно, от една страна, дали е изпълнено задължението за мотивиране, предвидено в член 296 ДФЕС, и следователно дали изложените мотиви са достатъчно конкретни и точни, както и, от друга страна, дали тези мотиви са подкрепени с факти (вж. по аналогия решения от 18 юли 2013 г., Комисия и др./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P и C-595/10 P, EU:C:2013:518, т. 118 и 119 и от 28 ноември 2013 г., Съвет/Fulmen и Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, т. 64).

71 В този контекст следва да се уточни, че с жалбата си срещу оставянето му в спорния списък съответното лице или образувание може да оспори всички факти, на които се е основал Съветът, за да установи, че продължава да е налице риск от участие в терористична дейност, независимо дали тези факти са установени с национално решение, взето от компетентен орган, или чрез други източници. При оспорване Съветът трябва да докаже верността на своите фактически твърдения, а съдът на Съюза да провери дали те отговарят на действителността (вж. по аналогия решения от 18 юли 2013 г., Комисия и др./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P и C-595/10 P, EU:C:2013:518, т. 121 и 124 и от 28 ноември 2013 г., Съвет/Fulmen и Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, т. 66 и 69).

72 Следователно Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, приемайки, че Съветът е нарушил член 1 от Обща позиция 2001/931, като в изложенията на мотивите към спорните актове се е основал на факти, които са му станали известни чрез източници, различни от национални решения, взети от компетентни органи.

73 Що се отнася, на второ място, до констатираното от Общия съд неизпълнение на задължението за мотивиране, по-специално от точка 225 от обжалваното съдебно решение следва, че Общият съд се е основал единствено на обстоятелството, че във връзка със съдържащия се в изложенията на мотивите към спорните актове списък на терористичните актове, които LTTE били извършили, считано от 2005 г., не са посочени национални решения, взети от компетентни органи. Така констатацията на Общия съд за неизпълнение на задължението за мотивиране пряко следва от констатацията за нарушение на член 1 от Обща позиция 2001/931, за която беше установено, че е опорочена поради грешка при прилагане на правото.

74 Ето защо вследствие на грешката при прилагане на правото, допусната от Общия съд при тълкуването на този член 1, е опорочена и констатацията, че Съветът не е изпълнил задължението си за мотивиране.

75 Следва обаче да се припомни, че ако се установи, че в мотивите на решение на Общия съд е допуснато нарушение на правото на Съюза, но диспозитивът на това решение е правилен по други правни съображения, нарушението не може да доведе до отмяна на това решение и следва да се заменят мотивите (вж. в този смисъл решения от 18 юли 2013 г., Комисия и др./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P и C-595/10 P, EU:C:2013:518, т. 150 и от 5 март 2015 г., Комисия и др./Versalis и др., C-93/13 P и C-123/13 P, EU:C:2015:150, т. 102 и цитираната съдебна практика).

76 Настоящият случай е такъв.

77 Всъщност, както Общият съд посочва в точка 167 от обжалваното съдебно решение, в изложенията на мотивите към спорните актове Съветът споменава съобщеното от шриланкските власти през май 2009 г. военно поражение на LTTE, като приема, че „макар [това] военно поражение на LTTE да е отслабило значително структурите [на LTTE], тази организация вероятно възнамерява да продължи терористичните си нападения в Шри Ланка“.

78 Що се отнася до фактите, на които Съветът е основал тази преценка, в обжалваното съдебно решение Общият съд посочва само съдържащия се в изложенията на мотивите към спорните актове списък с терористичните актове, които LTTE били извършили, считано от 2005 г. Както следва от точка 168 от това решение, съгласно обжалваните регламенти този списък се отнася за период до април 2009 г. или до юни 2010 г. В това отношение от предоставената на Съда преписка се установява, че макар изложенията на мотивите относно първия и втория от спорните регламенти за изпълнение, а именно Регламенти за изпълнение № 83/2011 и № 687/2011 (наричани по-нататък общо „първият и вторият от спорните регламенти за изпълнение“), да споменават три терористични акта, които, както се твърди, LTTE били извършили в периода между 27 април и 12 юни 2010 г., следователно след нанесеното им военно поражение през май 2009 г., впоследствие Съветът променя мотивите на спорните актове, като в изложенията на мотивите относно спорните регламенти от трети до осми, тоест Регламенти за изпълнение № 1375/2011, № 542/2012, № 1169/2012, № 714/2013, № 125/2014 и № 790/2014 (наричани по-нататък общо „спорните регламенти за изпълнение от трети до осми“) не споменава повече тези три терористични акта. Всъщност последният терористичен акт, посочен в спорните регламенти за изпълнение от трети до осми, е от 12 април 2009 г. и следователно отпреди това военно поражение. В писмените си отговори на поставени от Общия съд въпроси Съветът обясни, че тази промяна представлява „актуализация“ на изложенията на мотивите към спорните актове, извършена поради получаването на нова информация.

79 Така, след като не посочват нищо друго, което да е релевантно, изложенията на мотивите към спорните регламенти за изпълнение от трети до осми, не съдържат нито един факт, който да може да обоснове преценката на Съвета, че независимо от посоченото военно поражение, LTTE вероятно са имали намерение да продължат терористичните нападения в Шри Ланка. Като се има обаче предвид, че това военно поражение представлява важна промяна в обстоятелствата, която може да постави под съмнение това, че продължава да е налице риск от участие на LTTE в терористична дейност, Съветът е трябвало да посочи други факти, обосноваващи тази преценка, направена в посочените изложения на мотивите. Следователно спорните регламенти за изпълнение от трети до осми не са достатъчно мотивирани, което е основание за отмяната им.

80 Що се отнася до първия и втория от спорните регламенти за изпълнение, следва да се констатира, че Съветът ги е отменил и заменил със следващите спорни регламенти за изпълнение, като същевременно поради получаването на нова информация е актуализирал изложенията на мотивите. Вследствие на тази актуализация вече не се споменават трите терористични акта, за които се твърди, че са били извършени от LTTE между 27 април и 12 юни 2010 г., тоест след военното поражение, нанесено на тази организация. Освен това в настоящото производство по обжалване Съветът не се позовава на посочването на трите твърдени терористични акта въпреки поставения от Съда въпрос относно това дали спорните актове са достатъчно мотивирани, що се отнася до вероятното намерение на LTTE да продължат терористичните нападения в Шри Ланка въпреки военното поражение, което им е нанесено през май 2009 г. Ето защо е очевидно, че посочването на трите твърдени терористични акта при всяко положение не позволява да се заключи, че мотивите на първия и втория от спорните регламенти за изпълнение са правилни.

81 При тези обстоятелства диспозитивът на обжалваното съдебно решение следва да се счита за правилен по отношение на всички спорни актове. Ето защо следва да се приеме, че втората част на второто посочено в жалбата основание за отмяна не е налице.

По третото основание

Доводи на страните

82 Третото основание, което изтъква Съветът, подкрепян от Обединеното кралство и Комисията, е че в точки 177 и 205—208 от обжалваното съдебно решение Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като не е приел, че решението на Обединеното кралство от 2001 г. за забрана на LTTE представлява достатъчно основание за оставяне на LTTE в спорния списък. Според Съвета Общият съд неправилно е счел, че след като в изложенията на мотивите към спорните актове не са посочени фактите, на които се основава това решение, Съветът няма право да се основе на него. Противно на това, което приел Общият съд, не било необходимо да са му известни мотивите на това решение, тъй като тези мотиви не подлежали на контрол от съда на Съюза.

83 LTTE оспорват тези доводи.

Съображения на Съда

84 Следва да се констатира, че доколкото третото основание на жалбата е грешка при прилагане на правото, която Общият съд допуснал, като приел, че само по себе си решението на Обединеното кралство от 2001 г. за забрана на LTTE не е достатъчно основание за приемане на спорните актове, това основание на жалбата и първата част на второто ѝ основание частично се покриват.

85 Независимо дали е основателен изтъкнатият от Съвета във връзка с третото основание довод, че Общият съд неправилно е приел, че след като в изложенията на мотивите към спорните актове не са посочени фактите, на които се основава това решение, Съветът няма право да се основе на него, следва да се припомни, че при всяко положение при разглеждането на първата част от второто основание беше установено, че поради, от една страна, значителния период от време, който е изтекъл между приемането на решенията на Обединеното кралство, които са били основание за първоначалното включване на LTTE в спорния списък, това включване и приемането на спорните актове, както и, от друга страна, военното поражение през май 2009 г., решението на Обединеното кралство от 2001 г. за забрана на LTTE не е достатъчно основание за приемане на спорните актове.

86 Ето защо третото основание е безпредметно.

87 След като не беше установено да е налице което е да е било от посочените в жалбата основания за отмяна, същата следва да се отхвърли.

По съдебните разноски

88 Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата е неоснователна, Съдът се произнася по съдебните разноски. Член 138, параграф 1 от същия правилник, който съгласно член 184, параграф 1 от него е приложим към производството по обжалване, предвижда, че загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

89 Тъй като жалбата на Съвета е отхвърлена, Съветът следва да бъде осъден да понесе, освен направените от него съдебни разноски, и съдебните разноски на LTTE в съответствие с направеното от последните искане.

90 Член 140, параграф 1 от Процедурния правилник, който съгласно член 184, параграф 1 от него е приложим към производството по обжалване, предвижда, че държавите членки и институциите, встъпили по делото, понасят направените от тях съдебни разноски.

91 В съответствие с тази разпоредба Френската република, Кралство Нидерландия, Обединеното кралство и Комисията понасят направените от тях съдебни разноски.

По изложените съображения Съдът (голям състав) реши:

1) **Отхвърля жалбата.**

2) **Съветът на Европейския съюз понася, освен направените от него съдебни разноски, и съдебните разноски на Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE).**

3) **Френската република, Кралство Нидерландия, Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия и Европейската комисия понасят направените от тях съдебни разноски.**

Подписи